

SPEJDERNES MAGASIN

NR 10

SEPTEMBER

1932

Halleby G. Buerup

Spejderhat

(reglementeret
bedste Kvalitet) 5,00

Af Drengkorpsenes farve-
løse Graa udskiller Spejder-
uniformen sig som værende
langt den fineste. Det er
rigtig en Dragt for en rask
Dreng, og det karakteristiske
for den er Spejderhatten.
Derfor bør enhver Spejder
gaa med denne.

Lembekes
Friluftstudyr^{A/S}

Nørreg. 15, K - Byen 4986

Statsanstalten for Livsforsikring

DRONNINGGAARD MEJERI

Børnemælk - - Jerseymælk
1ste Kl.s Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

De gaar ikke forgæves,

naar De vil købe pæne og
solide Møbler til smaa Priser.

P. Sørensen,

Frederiksberg Allé 23.

Telefon Vester 3121.

NØRREBROS CENTRALTRYKKERI

FORENINGSARBEJDE - KORT
REKLAMER - - - KVERTER
- UGE- & MAANEDSBLADE -
- SKEMATISKE ARBEJDER -

CTR. 3054

FLØDE IS

Anretninger bringes overalt.

1 Liter = 6 rigelige Portioner

Vanille Kr. 3.00 pr. Ltr.

Nougat Kr. 3.50 pr. Ltr.

Frugt Kr. 3.50 pr. Ltr.

Københavns Fløde-Is A/S

Telefon 13816.

Kaddara

forlang
1-Aar
Garanti
Mærket

Det holder og
forbliver klart

Lad Dem ikke nibe med Efterligninger

Spejderne bør sikre sig i:

"DEN BORGERLIGE SYGE-HJÆLPEKASSE"

Frit Lægevalg - - Højeste Ydelser - - Laveste Kontingent.

Hovedkontor. Vesterbrogade 65, Tlf. Eva 1151.

Filial: Spejdernes Magasin's Annonceexp., Ingeniør Helmarth, Kalvebod Brygge 2¹¹. Byen 8630.

Medlemmer optages indtil 70 Aar u d e n Lægeundersøgelse, uanset Aarsindtægt.

Ring eller skriv efter Prospekt eller Repræsentant.

SPEJDERNES MAGASIN

UDGIVET AF DET DANSKE SPEJDERKORPS

16. AARG.

SEPTEMBER

1932

3 x 10 kloge Leveregler

Vi har tidligere gengivet nogle af de bedste Besvarelser fra en stor Præmiekonkurrence, som et svensk Blad har udskrevet om de ti mest praktiske Leveregler.

Her er igen tre hver for sig forskellige, men kloge Løsninger:

- 1) Vær god — døm ingen, søg at forstaa.
- 2) Vær sand — erkend dine Fejltagelser og skyld aldrig Skylden fra dig.
- 3) Vær glad — tag Vare paa Livets smaa Glæder.
- 4) Vær tilfreds — forsag uden at klage.
- 5) Vær sund — hold Blikket højt og undgaa Sensationer.
- 6) Vær trofast — svigt ingen, heller ikke dig selv.
- 7) Vær retfærdig mod alle.
- 8) Gør alting, saa godt du kan, — mere kan ingen forlange.
- 9) Vær stolt i Modgang, ydmyg i Medgang.
- 10) Glem ikke, at du skal dø.

Måns.

*

- 1) Udskyd aldrig til i Morgen, hvad du kan gøre i Dag.
- 2) Besvær aldrig andre med, hvad du selv kan gøre.
- 3) Raad aldrig over Midler, som du ikke har.
- 4) Køb ikke unødvendige Ting, blot fordi de er billige.

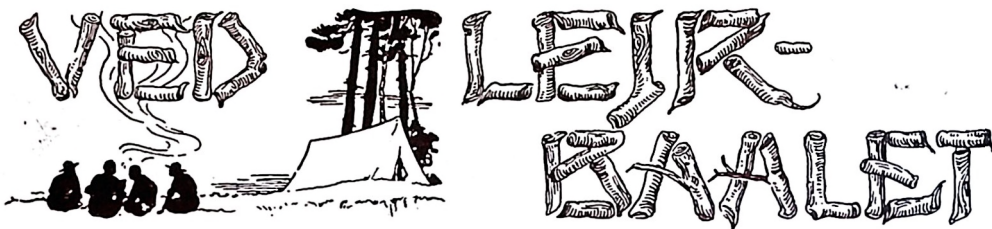
- 5) Hovmod bliver dyrere end baade Mad, Drikke og Klæder.
- 6) Vi behøver aldrig angre at have spist mindre, end vi kunde have gjort.
- 7) Intet bliver trættende, som udføres med god Vilje.
- 8) Sørg ikke unødvendigt over Ting, som maa ske aldrig indtræffer.
- 9) Se alting fra dets fordelagtigste Side.
- 10) Er du vred, saa tæl til 10 inden du taler; men er du meget vred, saa tæl til 100.

Ninne.

*

- 1) Vær maadeholdende med Mad og Drikke.
- 2) Sørg for Overflod paa Luft og Vand.
- 3) Hold Kroppen spændstig gennem alsidig Motion.
- 4) Hold Sjælen spændstig gennem mange Interesser.
- 5) En god Bog er en god Ven.
- 6) Lær at elske Ensomheden, saa behøver du aldrig at føle dig ensom.
- 7) Tal ikke om, hvad du agter at gøre, — gør det!
- 8) Selvbeherskelse er Menneskets Adelsmærke.
- 9) Prøv altid at se det gode hos de Mennesker, du omgaas.
- 10) Svigt aldrig det Bedste i dig selv.

Adrian.

1. Korsør og 3. Vesterbro.

Jeg fortalte jer i forrige Nummer om Klagekortene, og det er ikke faa, jeg har faaet i Sommerens Løb; I har paa jeres Sommerture skaffet Spejderne mange Venner. Blandt dem, der paa denne Maade har gjort en „good-turn“ mod andre Spejdere, er 3. Vesterbro og 1. Korsør. 3. Vbro var i Patruljelejr; det opdagede jeg ved, at Kortene strømmede ind fra alle Kanter af Sjælland paa een Gang, og det maa have været gode Patruljeførere, der ikke alene har afleveret Klagekort, men ogsaa givet Anledning til paa- skønnende Bemærkning om Lejrpladsens Orden og Spejdernes Optræden.

Paa Kortet om 1. Korsør stod der: „Saafermt andre Spejdere skulde have Lyst til en Udflugt, er Pladsen til Disposition.“

Där lag slutar, vidtager hedern.

Paa Vandretur i Sverige med min Trop stand- sede vi op ved to Portpiller ind til en Herregaard. Paa den ene af Pillerne stod de Ord, jeg har sat over dette Afsnit. De betyder: „Hvor Loven standser, begynder Hæderen“.

Disse Ord blev jeg mindet om, da jeg kom hjem og paa mit Skrivebord fandt et Klagekort over Odense Kolonne med denne Paategning: „Det er rosværdigt, at Troppen har rensset hele Stranden for Publikums Efterladenskaber.“

Hæderen begynder dér, hvor Pligten holder op.

Et nyt Felt,

som vi skal til at sætte ind paa, er Søspejder- sporten. I dette Nummer finder I andetsteds de nye 2. og 1. Klasses Søspejderprøver (Spejder- prøven er jo fælles for alle, baade Land- og Søs- pejdere). I vil straks lægge Mærke til, at Søs- pejderprøverne minder ikke saa helt lidt om Landspejderprøverne. Vi har nemlig lavet dem saaledes for at vise, at Land- og Søspejdere i Virkeligheden er det samme, nemlig Spejdere, der hver har sit Speciale. Men der er paa den anden Side ikke noget i Vejen for, at Landspej- dere kan tage Søspejderprøver — og omvendt. Ligesom der i en Trop kan være Patruljer, der

specialiserer sig i Brandværn eller Metalarbejde, vil det være udmærket, om en Patrulje i en Søg- købstad har Søspejdersport som sit Speciale. Det er slet ikke saa meget, der skal til i Begyndelsen, en gammel Robaad kan gøre det. Korpsledelsen har netop for nylig udnævnt en Søspejdercom- missioner til at hjælpe Troppe og Patruljer, der vil yde en Indsats paa dette interessante, nye Felt.

Korpssets Sangbog.

Korpsset har autoriseret Fyns Divisionens Sang- bog som Korps-Sangbog. Det er den, der paa Grund af sine gule Blade gaar under Kælenavnet „Telefonbogen“. Naar I skal anskaffe jer en ny Sangbog, saa køb den. Den er god og billig.

Spejderuge.

Hvis I ikke allerede har hørt derom fra jeres Tropsfører eller Flokfører, saa varer det nok ikke længe, inden I véd, hvad en Spejderuge er. I hver Spejderby maa der i Efteraaret afholdes en Spejderuge med Opvisninger, Films, Lysbil- leder, Udstilling og meget mere. Det bliver Ef- teraarets store Spejderbegivenhed og største Ar- bejde for at skaffe endnu større Tilgang til Spej- dernes Rækker.

En hel Uge, hvor Ulve og Spejdere hver Dag gaar i Uniform; der oprettes et Hvervekontor i hver By til Indmeldelse af Ulve og Spejdere. Hver af jer maa skaffe mindst een til. Een er ikke ret meget; det er det mindste Antal efter Nul, men een hver bliver alligevel 6000, og det er ikke lidt. Men det kan skaffes, fordi hver af jer kun skal skaffe een. Begynd det nye Spej- deraar med det.

I det hele taget skal hele det kommende Spej- deraar være præget af Propaganda. Vi skal ikke forsømme vort Tropsarbejde, men alt, hvad vi foretager os, skal være egnet til at skabe forøget Interesse for og Anerkendelse af vor Bevægelse. Det skal hver eneste Spejder i Korpsset tænke paa.

PATRULJE-DYRENE

H Ø G E N

RØVEREN blandt Rovfugle, gridsk, grusom og hensynsløs. — En Rovfugl par excellence med et krumt, morderisk Næb, skarpe, gule Øjne og kraftige, krumme, spidse Kløer. Farven er hos Spurvehøgen (der almindeligvis er Patruljedyret) graalig, mørkere paa Ryggen, paa Undersiden med mørkere Pletter, der har deres længste Udstrækning paa tværs. Kroppen er slank, Vingerne er spidse og ret brede;

herved kender man den i Flugten fra Taarnfalken, der er af samme Størrelse, men har spidsere Vinger. — Spurvehøgen lever for en stor Del af Smaafugle, som den takket være sine glimrende Evner som Flyver ofte tager i Luften; jeg har set en Spurvehøg tage en Solsort i Flugten, og det kan vel nok kaldes en anseelig Bid, naar man betænker, at den selv ikke er stort større end en Gøg — — a propos: Gøg, saa ligner disse to Fugle hinanden overordentlig meget, saa meget endda, at Folk i gamle Dage troede, at Gøgen om Vinteren forvandlede til en Høg. Har man Fuglene i Haanden, er Fejltagelse naturligvis umulig, og i Flugten adskiller et øvet

Duehøg paa Rede.

en eller anden mindre Fugl, en Guldspurv f. Eks. Fjerene er altid ret ubeskadigede, idet Rovfugle plukker Fjerene af Byttet i Modsætning til Rov-

dyr, der bider dem itu. — Almindeligvis holder den til i ret aabent Terrain, fortrinsvis hvor der er mange Hække og levende Hegn, Steder, hvor mange Smaafugle har til Huse.

Sin Rede bygger den højt til Vejrs, ofte i et Grantræ; den bestaar af en grov Platform af Pinde. Æggene, oftest fem, er blaa-hvide med brune Pletter.

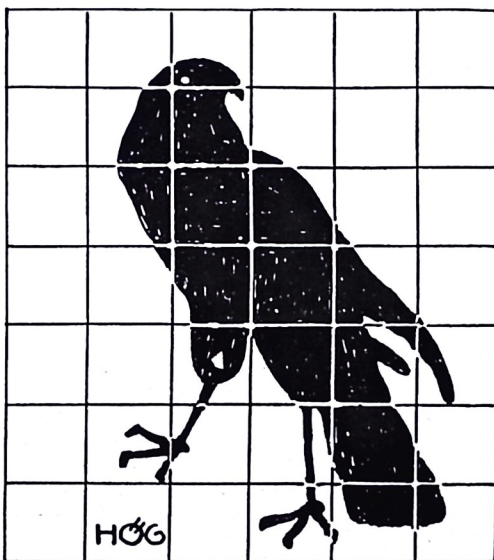
Som saa mange af sine Fæller blandt Rovfuglene efterstræbes Høgen af snart sagt enhver, der har en Bøsse i Haanden, hvilket i dette, som i mange lignende Tilfælde, er en stor

Skam, da Spurvehøgen er en for det danske Landskab karakteristisk Fugl og oven i Købet gør sig nyttig ved at leve af Spurvefugle, der ofte op-

træder i store Flokke og saa gør betydelig Skade.

Patruljekaldet er et skarpt og metallisk „krii“ ja, jeg indrømmer, det ser underligt ud paa Tryk, men undersøg selv,

hvordan en Høgs Skrig lyder i Virkeligheden, og lær at efterligne det. Patruljens Totem har B.-P. saa glimrende tegnet for jer; her er det, prøv selv at tegne det paa et Stykke kvadreret Papir og øv jer, til I kan gøre det omtrent i Blinde.

GØG

TAARNFALK

SPURVEHØG

Øje ogsaa let de to. Halen er et godt Kendetegn, som Skitsen viser.

Byttet gribes og dræbes med Kløerne, Næbbet bruges til at flænse med. Ofte finder man Rester af Høgens Maaltid i Form af en Bunke Fjer af

Vi skal
videre
frem!

Agitation og Musik

DE FLESTE AF OS véd af egen Erfaring eller har hørt, at Spejderorkestre sætter deres Ledere graa Haar i Hovedet. Enkelte Troppe er i Stand til at opretholde Orkestre med et baade musikalsk og spejdermæssigt set godt Resultat, men dette hører til Undtagelserne. Paa den anden Side maa vi ikke være blinde for den Agitation, der ligger i god Musik. Ja, selv om den ikke en Gang er god, men blot passabel, kan vi have god Gavn af Spejdermusik, nemlig af Trommer og Horn.

I gamle Dage, naar Spejderne skulde paa Tur, samlede de et centralt Sted og drog af Sted i Flok og Følge, saa Folk kunde se dem. Der blev lagt Mærke til Spejderne. Nu samles Troppen ofte ude i Terrænet, idet Spejderne kommer enkeltvis paa Cykle. Vi bliver ikke set, der bliver ikke lagt Mærke til os, Folk tror ikke, der foregaar noget hos Spejderne. *Vi maa lidt mere ind paa at marchere samlet ud til Øvelsen med Standere, Trommer og Horn.*

En københavnsk Division afholdt for nylig et Kursus i Trommeslagning og Signalthornblæsning. Der skal slet ikke saa forfærdelig meget til for at faa lært Drengene at slaa eller blæse, og Resultatet efter 15 Mødeaftener var ikke værst. Men det viste sig, at Drengene mødte med alle mulige forskellige Instrumenter. Vi maa blive enige om ganske bestemte Instrumenter til Brug i vort Korps.

Oprindelig var jeg en Tilhænger af de korte, dobbeltsnoede, engelske Horn. Men de duer ikke. De leveres i forskellig Kvalitet til forskellige Tider, det er næsten ikke til at faa to Horn, købt paa forskellige Tidspunkter, til at stemme sammen. Nej, de Horn, vi skal have indført, er de gode, danske, enkeltssnoede Militærhorn. Deres Klang er betydelig bedre end de engelske, deres Udførelse i Dag er præcis som for Hundrede Aar siden, nemlig netop saa svære, at de ikke faar Buler ved den første, ublide Medfart. De er for-

synet med en Indstillingsskrue, saaledes at den Toneforandring, der før eller senere viser sig ved ethvert Horn, kan ophæves. De fremstilles af V. Schmidts Eftf. R. Stepnicka, Holmensgade 29, København, og koster for Tiden 26 Kroner.

Det, der skal blæses paa Hornene og slaas paa Trommerne, skal ikke indskrænkes til de gammelkendte Traverser og da—da—bom, bom, bom, bom, bom, da—da—bom, bom, bom. Har man først lært at slaa eller blæse, er det ingen Sag at lære, skal vi sige ti Marcher, saa der kan være lidt Variation i Repertoiret. Til den Ende kan jeg anbefale en lille Bog af min gamle Lærer, Tambourmajoren ved Livgarden, Statstambour Lovgreen: Trommestemme til 30 Marchmelodier for Trommefløjte. — Den koster 50 Øre og faas paa F. D. F.s Kontor, Valkendorfsvej 36.

En anden udmærket, lille Bog er K. F. U. M.-Spejdernes Vejledning til Musikermærket, der lige er udkommet og koster 85 Øre. Den faas bl. a. paa vore Depoter.

Hver Trop burde anskaffe sig et dansk Signalthorn og en Tromme (hvem har et Forslag til hvilken Type Tromme, vi skal vælge til Brug overalt i Korpsen?). Er der Raad til to af hver og maaske en Marchfløjte, er det godt. Kolonner og Divisioner vilde da kunne møde med passable Marchorkestre, der i Forvejen kendte det samme Repertoire og var forsynet med ens Instrumenter, og i Løbet af kort Tid kunde disse Orkestre sammenspilles, saa de vilde være i Stand til at gøre en Indsats i det Agitationsarbejde, som vort Korps ikke kan undvære. Endelig vilde Korpsene ved Korpsforetagender altid være i Besiddelse af et stort, flot og godt Marchorkester, der ganske givet vilde imponere, om ikke ved andet, saa ved sin Størrelse. Og hvis vi ikke en Gang imellem „imponerer Folket“, da naar vi ikke, hvad vi skal.

Niels Brammer.

Alt muligt manden

Knapper

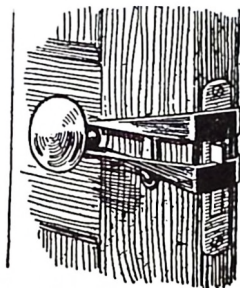
syer man i med dobbelt Traad. Det gaar hurtigst og er fuldt saa godt som med enkelt.

Hvis du ikke har en Knibtang ved Haanden, er det vanskeligt at trække en Krampe ud af et Stykke Træ uden at skramme dette alt for meget, men med et Som og en Hammer kan du let klare den.

Glider din Blyant let ud af din Lomme, sno da et almindeligt Gummibaand om Enden af Blyanten; det vil hjælpe — og desuden vil Gummiet gøre det let for dig, hvis du skal blade hurtigt i en Bog.

Har du prøvet at skære en Korkprop til, da har du sikkert opdaget, at det er vanskeligt at faa skaaret den pænt, da Korken „flosser“. Dette kan du undgaa, hvis du har en Kop Vand staaende og sørger for, at Knivsbladet stadig holdes fugtigt.

Er der Sygdom hjemme og samtidig en Dør, som man let smækker med, kan et Stykke af en Cykleslange eller et bredt Gummibaand gøre Underværker i Retning af at skaffe Stilhed.

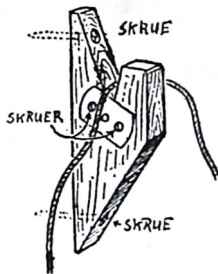
Selvfølgelig er det lettest

at gaa hen og købe noget Klist, naar man skal sætte Billeder eller andet fast, men det er langt billigere og fornøjeligere og — klistermæssigt set — lige saa godt selv at fremstille det. Almindeligt Hvedeklister er udmærket i Brug! Noget Hvedemel udrøres med koldt Vand til en jævn, smidig Masse. Derpaa slaas det ud i kogende Vand, — det hele faar et lille Opkog — og Klistet er færdigt til Brug.

Generalstabskort

klæber man selv op. Den hvide Rand klippes fra, Kortet inddeles med Lineal og Maalestok i passende Firkanter (saa det kan gaa ned i Kortmappen eller Spejderlommen) og klippes i Stykker. Et Stykke Shirting bredes ud paa et stort Tegnebrædt eller paa Gulvet og spændes meget stramt ud ved Hjælp af smaa Stifter, som slaas i Kanten med en 3 cm's Mellemrum. Lærredet inddeles nu med Blyant eller lyst Skræderkridt nøjagtigt med Pladser til alle Kortets Stykker, saaledes at der alle Vegne bliver $\frac{1}{2}$ cm Afstand mellem Stykkerne. Stykkerne stryges nu ét efter ét med Melklister og lægges paa Shirtinget. Stifterne pilles op, Kanten klippes af undtagen $\frac{1}{2}$ cm, som bukes om og klistres; Kortet foldes sammen med Papir mellem Lagene og presses *haardt men kun et Øjeblik* i en Presse. Naar det er helt tort, skal det presses i længere Tid og er saa færdigt.

Et Barberblad, fire Skrue og et Stykke Træ er alt, hvad du behøver for at lave dig et fikst, lille Apparat til at skære Sejlgarn over med, hvis du har mange Pakker at pakke.

En „gordisk“ Knude.

Hvis der kommer en Knude paa din Patruljes Redningsreb eller paa en af Bardunerne paa Teltet, saa lader du den vel ikke blive siddende? Her er en Maade, paa hvilken selv den mest genstridige Knude kan blive løst, uden at Rebet eller Fingrene ødelægges.

Anbring Knuden paa et fast Underlag og slaas derefter paa den med en Trækølle eller et Stykke Træ. Kog noget meget stærkt Sæbevand — næsten en Slags „Sæbevælling“ — og hold Knuden deri et Par Minutter, og du vil opdage, at den giver sig.

SØSPEJDERPRØVERNE

Spejderprøven er ens for alle, baade Land-
og Søspejdere.

2. KLASSES SØSPEJDERPRØVEN

For at blive 2. Klasses Søspejder skal Spejderen:

- 1) have været Spejder i mindst 5 Maaneder og have vist Orden, Disciplin og Præcision under det daglige Arbejde i Troppen og til Stadighed have gjort sig Umage for at efterleve Spejderloven.
- 2) kunne „Kong Kristian“, „Der er et yndigt Land“ og „I Morgenskær, i Middagsolen hed“.
- 3) kende Flaget: a. Sagnet, b. Dimensioner, c. hvorledes og paa hvilket Tidspunkt man hejser og nedhaler Flaget, d. Flagsangen „Der er ingenting, der maner“ eller en anden Flagsang efter Troppens Valg.
- 4) have Kendskab til de almindelige Sundhedsregler.
- 5) *Nødhjælp.*
 - a. kunne standse Blødninger og mindre Saar,
 - b. kunne anvende Forbindspakken,
 - c. kunne anlægge en Haandforbinding og en Knæforbinding (med Bind),
 - d. kunne anlægge Forbinding med trekantet Tørklæde paa Hoved, Haand, Skulder og Arm (Støtteforbinding),
 - e. kunne behandle Besvimelse, Solstik og Hugormebid,
 - f. kunne improvisere en Baare og vide, hvordan den bæres,
 - g. vide, hvorledes Brandvæsen, Politi og Ambulance alarmeres telefonisk og gennem Alarmskab,
 - h. vide, hvorledes man bør forholde sig ved en opstaaet Brand, man ikke selv kan slukke.
- 6) *Distriktskendskab.*

vide, hvor Havnekontor, Lodsstation, nærmeste Posthus, Jernbane- og Telegrafstation, Politi- og Brandalarm samt Læge og Apotek findes, samt vide, hvornaar Post- og Telegrafstationen samt Telefoncentralen er aaben.
- 7) *Orientering.*
 - a. kunne orientere sig efter Kompasset, efter Solen og efter Karlsvognen,
 - b. kende de almindelige Signaturer paa Generalstabskort 1:20,000.
- 8) *Somandsskab.*
 - a. vide, hvorledes man forholder sig i et mindre Fartøj,
 - b. kunne slaa Glas,
 - c. kende 10 søfarende Nationers Flag,
 - d. have Kendskab til Kompassets Indretning og Anvendelse samt kunne Kompassets 16 Streger,
 - e. kende følgende Sejlskibstyper: Jagt, Yawl, Galease, Skonnert, Brig, Brigantine, Bark, Barkantine og Fuldskib.
- 9) *Lejrfærdighed.*
 - a. kunne tænde Baal paa aaben Mark med 2

Tændstikker uden Anvendelse af Papir eller Halm,

- b. have Kendskab til Primusapparat og over det kunne koge Havregrød, spejle og koge Æg samt lave Te og Kaffe,
 - c. kende de almindelige Forsigtighedsregler for Anvendelse af Lys og Ild og brændbare Vædsker.
- 10) *Signalering.*

kunne afsende og modtage Haandflagssignalering (To-Flags) med en Hastighed af 15 Bogstaver pr. Minut.
 - 11) *Andre praktiske Færdigheder.*
 - a. gennemføre Spejderløb over 2 km paa 12 Minutter,
 - b. med tilbundne Øjne kunne binde de i Spejderproben Pkt. 6 anførte Knob, samt slaa Ottetalsstik, Pælestik og Kædestik og vise Anvendelsen af samtlige Knob og Stik. Kunne lægge en Takling,
 - c. kunne ro og skodde med én Aare.
 - 12) *Svømning.*

kunne svømme 100 Meter afklædt.

1. KLASSES SØSPEJDERPRØVEN

For at blive 1. Klasses Søspejder skal Spejderen:

- 1) have været 2. Klasses Søspejder i mindst 1 Aar, have udvist god spejdermæssig Adfærd og ikke forsomt Møderne uden Tilladelse eller lovligt Forfald i Løbet af et Aar.
- 2) *Nødhjælp.*
 - a. kunne anlægge Forbindinger saavel med det trekantede Tørklæde som med Bind,
 - b. kunne behandle Blodaare, Pulaare, Flade- og Næseblødning,
 - c. kunne behandle Brandsaar, Fremmedlegemer i Øjet og Forstuvning,
 - d. kunne behandle Krampe,
 - e. kende Forsigtighedsreglerne ved Anvendelse af elektriske Apparater og Fremgangsmaaden ved Ulykker hidrørende fra elektrisk Strøm,
 - f. vide, hvorledes han vil optræde ved to arrangerede Ulykkestilfælde.
- 3) *Svømning.*
 - a. Paaklædt (mindst Skjorte og Benklæder) kunne svømme 150 Meter og bjerge mindst 10 Meter.
 - b. kende de almindelige Forsigtighedsregler ved Badning,
 - c. kende og vise Fremgangsmaaden for Genoplivningsforsøg ved Drukning,
 - d. Kast med Redningsreb. Der kastes med vaad t Reb, hvis Rækkevidde er 15 m. Afstanden fra Spejderen til den „forulykkede“ skal være 12 m, i 3 af 5 paa hinanden

den følgende Kast skal Tovets Bevikling falde over (paa den anden Side af) den Linie, der markerer den forulykkede og hvis Længde er 1 m.

4) *Somandsskab.*

- a. kunne ro med 2 Aarer, vrikke en Jolle samt styre et Rofartøj. Kunne Roreglementet,
- b. have Kendskab til en almindelig Ro- og Sejlbaads Konstruktion. Kende de almindeligste Benævnelser paa Skrogets Dele, Rundholter, Sejlene samt staaende og løbende Gods,
- c. kunne gøre et mindre Fartøj klart til Sejlads samt sætte, bjerge og beslaa Sejl. Kunne almindelig Manøvrering for „Mand over Bord“,
- d. kunne Kompassets 32 Streger. Have Kendskab til Teorien for Haandloggen og for Patentloggen. Kunne logge og lodde,
- e. kende 20 søfarende Nationers Flag og 5 danske Rederiers Skorstensmærke.

5) *Tovværksarbejde.*

kunne lave Øje-, Kort- og Langspledsning.

6) *Signalering.*

a. kunne afsende og modtage Haandflagssig-

nalering (2 Flag) med en Hastighed af 30 Bogstaver pr. Minut,

b. kunne afsende og modtage Morsesignalering med Flag, Lys og Lyd med en Hastighed af 15 Bogstaver pr. Minut.

7) *Madlavning.*

Tilberede Middagsmad (2 Retter). Skal ialt kunne tilberede 10 forskellige Retter. Kende de almindelige Regler for Madlavning.

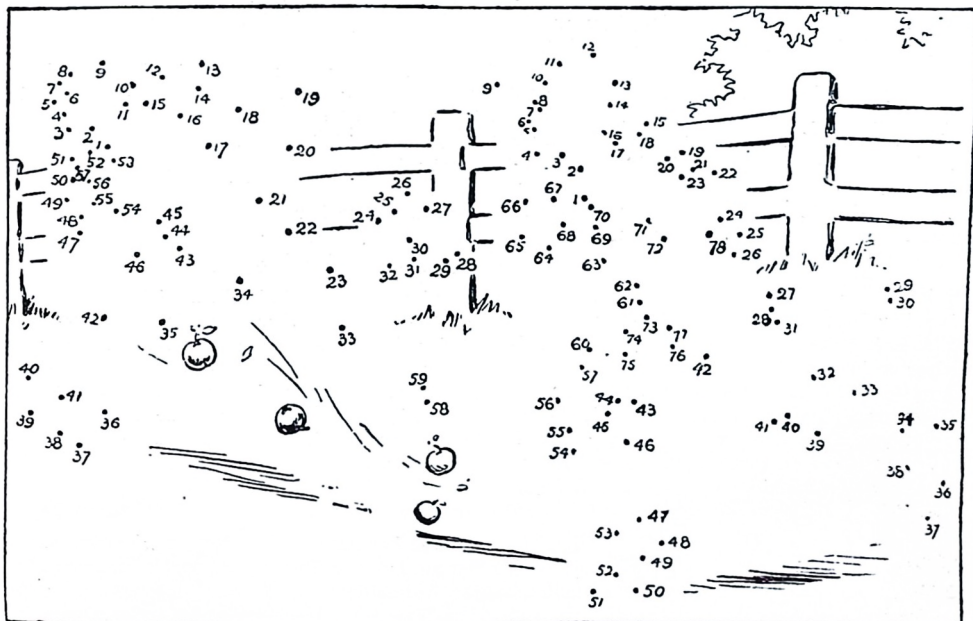
Roning.

Sct. Jacobs Trop har anskaffet sig en stor 6-Aarers Baad, tidligere Redningsbaad fra en Amerikadamper, og dyrker nu ogsaa Roning.

Baaden, der har rigelig Plads til 12 Spejdere, har faaet Anlægsplads hos Sospesjderen ved Stationen i Sundkrogsgade. Patruljer og Troppe, der har Lyst til at disponere over Baaden til en Søndags- eller Aftentur, kan henvende sig til Malermester Anker Bernfeld, Nordre Frihavns-gade 31. Telef. Øbro 79.

Et lille Tidsfordriv med Blyanten i en ledig Stund.

Paa Tegningen her nedenfor ses en Del Cifre. Prøv at træk en Blyantsstreg fra Nr. 1 og fortsat i Nummerorden, saa bliver Resultatet synligt.

PROPAGANDA- AARET

Nye

udmærkede Resultater

Atter viser det sig, at man faar Resultater, naar man gor et planmæssigt og energisk Stykke Arbejde. Sortseerne (som heldigvis bliver færre og færre) har sagt, at det var umuligt at vinde Terræn og haabløst at propagandere i en Krisetid. Rent bortset fra, at man *netop* skal propagandere i en Krisetid, viser Resultaterne, der strømmer ind til Udvalget, at Anstrengelserne ingenlunde er forgæves.

2. Hobro Trop og Aalborg Søspejdere ligger i Spidsen

Den 1. April i Aar havde 2. Hobro 23 Spejdere, 15 Ulve og 0 Rovere, nu har Troppen 48 Spejdere, 25 Ulveunger og 4 Rovere. Dette flotte Resultat er naaet ved Agitationsmøder i Skolerne, Lejrbaal, Foredrag og Pressekampagne. Troppens Maal er 100 Spejdere — det vil sige to nye Troppe.

Aalborg Søspejderne har arrangeret en meget stor og smuk Sct. Hansbaalsfest, hvori deltog K. F. U. M.-Spejdere og F. D. F'er. Hele Byen var ude at se paa Baalet, og Spejdernes Popularitet er i stærk Opgang i Limfjordsbyen. Hvor mange nye Spejdere, Agitationen har givet, véd jeg endnu ikke, men Propagandaen var rigtig.

En god Idé

Jeg har hørt om flere Provins-Troppe, som har lavet et Udhængsskab, hvori de opslaar Meddelelser og Fotografier fra Troppens Liv. Det er en god Idé. Blot skal man sørge for, at Skabet altid er rent (Glasset pudset), og at Indholdet ofte fornyes. En enkelt Trop har drevet det til (gratis) at laane en tom Butik, i hvis Vinduer de har arrangeret skiftende Spejderudstillinger. Fortræffeligt!

Odense Kolonnes Drengelær

Midt i Juli Maaned havde Odense inviteret 100 Drenge fra Kommuneskolerne i Lejr ved

Lillebælt. Der var — som „Eksperter“ — 15 Spejdere og 10 Førere. Drengene fik alle Halstørklæder; det gjorde, at de følte sig som en stor Trop. De var naturligvis inddelt i Patruljer, og de levede et regulært Spejderliv i 10 herlige Dage. Odense har nu faaet saa mange nye Spejdere, at de har maattet *standse Tilgangen*, fordi de ikke har tilstrækkelig mange Førere. Propagandaen vil derfor nu blive sat ind paa dette: at skaffe Førere. Den meget energiske Kolonnechef, Steen Larsen, erklærer, at Drenge kan han faa saa mange af, som han vil have.

Altsaa, inviter Drenge med i en week-end-Lejr i September og lad dem „smage“ det rigtige Spejderliv!

Hvormange Troppe har fordoblet deres Spejderantal?

Hvilke Troppe naar først dette Maal? 6. Vesterbro meddeler mig, at den nu tæller 34 Mand mod 16 sidste Vinter. Det er storartet. 5. Østerbro Trop har i Løbet af de sidste Maaneder faaet 16 nye Drenge. Ogsaa storartet. Lad mig faa Resultaterne at vide. Det er morsomt at se, hvem der gaar hurtigst frem.

Den store Øvelse

Øvelsen for de sjællandske Divisioner bliver den 17.—18. September (i Stedet for 10.—11.), og den vil forme sig som en vældig Terrænleg. Det bliver en af de store Korpsbegivenheder, — af dem man taler om i mange Aar.

Selvfølgelig vil alle sjællandske Spejdere deltage i Øvelsen, der vil virke som en glimrende Propaganda.

Spejderugen

I Oktober kommer Spejderugen, der skal være Kernen i Aarets Propaganda under Mottoet: „Vi skal videre frem!“

Tage Carstensen.

JAMBOREEN 1933

Det er ikke for tidligt nu at begynde at interessere sig for Jamboreen til næste Sommer. Allede for længe siden har man kunnet læse, at den 4. internationale Verdens-Jamboree skal afholdes fra 1.—15. August 1933 ved Gödöllő ca. 30 km N. Ø. for Budapest. Paa det nuværende Tidspunkt er det imidlertid muligt at give en Del nærmere Oplysninger om den store Begivenhed.

Lejrchefen.

Chef for Jamboree-Lejren bliver den tidligere ungarske Statsminister, Professor, Grev Paul Teleki, der er Præsident for de ungarske Spejdere. Han er en meget aktiv og dygtig Spejder og langt fjernet fra Begrebet „fornem Topfigur“. Forøvrigt er Grev Teleki Medlem af den internationale Komité.

Deltagere.

Spejdere under 14 Aar kan ikke deltage i Jamboreen. Iøvrigt har de forskellige Lande — rimeligvis for sidste Gang — Lov til at komme med saa store Hold, som de ønsker. — De deltagende Landshold vil blive delt op i Troppe hver paa 35 Mand (4 Patruljer à 8 Spejdere, 2 Assistenten og 1 Tropsfører).

Hvor mange, vi skal møde med her fra Danmark, er endnu ikke bestemt, men antagelig vil der blive stillet ret store Krav til Deltagernes Dygtighed. Muligvis vil det blive krævet, at kun 1. Klasses Spejdere maa komme med. Det er ganske praktisk at vide dette i god Tid. Prisen for Deltagelse er \$ 10.50, hvortil kommer Rejsen, der vil koste ca. 100 Kr. Maaske vil det kunne gøres noget billigere.

Lejren.

Jamboree-Lejren bliver anlagt ikke som en stor Lejr, men som mange mindre Lejre, idet man vil

forsøge at skabe noget af den samme Ramme, som man kender fra Smaalejrene.

Den ungarske Regent, Admiral Horthy, som er meget spejderinteresseret, har stillet et Slot og den dertil hørende, mægtige Park til Disposition for Lejren. Et Bevis paa Regentens Interesse er,

at han personlig vil bekoste hele Vandinstallationen til samtlige Lejrgrupper. Selve Slottet vil blive indrettet som Administrationsbygning.

Selvfølge skal alle Troppe medbringe sædvanligt Lejrmateriel.

Hvad der skal ske.

Jamboreen bliver ikke anlagt som en Konkurrencelejr, men der vil blive meget rig Anledning til at besøge fremmede Lejre. — Der vil blive lagt megen Vægt paa Lejrindretning (med primitive Midler). Adskillige Udflugter vil blive arrangeret, f. Eks. Sejlture paa Donau, Besøg i Budapest,

Udflugt til Balaton Søen, de ungarske Stepper og Bjerge o. s. v.

Hver Dag afholdes store Opvisninger, idet hvert Land skal være i Stand til at bidrage med mindst een Opvisning.

En stor Parade skal holdes for Regenten og Lord Baden-Powell.

Søspejdere fra alle Lande vil give Opvisninger paa Donau i Kanosport og Sejlads.

Der bliver særlige Konkurrencer i noget saa moderne som Svæveflyvning og Modelflyvning. De ungarske Spejdere er meget interesseret i Flyvning, og adskillige Rovere har konstrueret Svæveaeroplaner. Lederen af disse Konkurrencer bliver en Søn af Regenten, Admiral Horthy.

Samtidig med Jamboreen afholdes den 7. internationale Spejderchefs-Konference.

Tage Carstensen.

Grev Paul Teleki.

BRILLESLANGEN

Af ATTILIO GATTI

Lands Lov og Ret. Der var ikke andre hvide Mænd i min Karavane, der bestod af 80 Indfødte, og der var flere Hundrede Kilometer til den nærmeste, hvide Post. Den eneste Indfødte, jeg kunde stole paa, og hvis Sprog jeg kunde tale, var en Høvding ved Navn Xipooso, som var taget med mig fra Zululand tværs igennem Kalahariørkenen. Han var min Tolk og Fører for Karavanan. — Vi vandrede netop paa en umaadelig Steppe dækket af meterhøjt, gult Elefantgræs. Heden var overvældende, og til trods for Xipoosos Advarsler havde jeg taget mine lange Marchstøvler af og gik i almindelige Sko og Sportsstrømper. Jeg var vanvittig træt, forbrændt af Solen og lullet halvt i Søvn af Græssets ensformige Raslen.

Med eet blev jeg lysvaagen.

Jeg følte, at jeg traadte paa noget blødt, slimet, modbydeligt noget. Inden jeg naaede at reagere, følte jeg ligesom et Stød og et Naalestik, først i det højre Ben, saa i det venstre. Jeg udstødte et Raab og vendte mig halvt om — foran mig svajede en Brilleslanges ondskafulde Hoved. Nakkeskindet var udspilet, og den slanke Krop var oprejst klar til Angreb. Saa hvislede et Spyd gennem Luften og gennemborede den, og den vred sig i Dødskampen. — Xipooso, der havde været tæt bag mig, havde hørt mit Raab og var straks sprunget til Hjælp, men desværre for sent. Nu var han allerede i Gang med at rive mine Strømper af og suge Giften ud af Saarene.

Saa kom der en Tid, som jeg kun husker som et Slags Mareridt, forvirret og smertefuldt.

Selv nu efter saa mange Aars Forløb springer den kolde Sved frem, naar jeg tænker paa det.

Xipooso havde raabt til en af Folkene om at tænde et Baal. Medens han var ved at snøre et Stykke Reb, som han havde tryllet frem, stramt om mit ene Laar, talte han ophidset til mig og fik mig til at tage Bæltet af og snøre det om det andet Ben. Jeg havde et klart Øjeblik, hvor Situationen i hele sin Rædsel gik op for mig — intet Serum, og bidt to Gange af den farligste af alle Slinger.

I min Feberfantasi hørte jeg nu min gamle Naturhistorielærer forklare, at Brilleslangen bider med et Par Tænder, der i Hvilestilling ligger skjult i en Hudfold i Munden. I det Øjeblik de træder ind i Offerets Legeme, afsondrer de en lille Draabe af den dødbringende Gift. Lynsnart kan den saa gemme disse Tænder og udfolde et Par andre parate til det næste Bid. Derefter er den uskadelig i 24 Timer, men to saadanne Bid er nok til at dræbe den kraftigste Mand i Løbet af faa Øjeblikke under de frygteligste Pinsler.

Saa begyndte al Ting at danse omkring mig. Alt blev udvisket, Giften begyndte at virke. Om det virkelig var Giften, eller det var min Hjerne, der spillede mig et Puds, bliver jeg aldrig klar over, for jeg véd ikke, om det varede Timer eller Sekunder.

Et Jag af Smerte bragte mig tilbage til Virkeligheden med et Ryk, og jeg kunde atter opfatte, hvad der foregik. Xipooso borede hurtigt et tyndt, glødende Jern i mine Ben, der allerede var begyndt at farves mørke af Giften. Først ned i Mærket efter den ene Tand, saa ved Siden af, derefter det samme med det andet Ben — en Gang, to Gange — en frygtelig Stank af forbrændt Kød — en Sammensnøring af alle Nerver — en Strøm af mørkt Blod — og saa en Indfødte, der kom med et glødende Jern til, og saa begyndte Torturen forfra. Fire Gange, fem Gange — borede det hvislende Jern sig i mit Kød — og endelig barmhjertig Bevidstløshed.

Det næste, jeg husker, er, at jeg vaagnede en liflig Morgen efter en lang, lang Søvn. Jeg følte mig umaadelig svag, mens ellers normal. Xipooso stod ved min Side med Glædestaarer i Øjnene. Han saa ud som en undselig, lille Moder med et vældigt, flagrende Skæg. Dette fik mig til at le, men det var vældigt anstrengende.

„Hvad skete der i Gaar, efter at jeg besvimede?“ spurgte jeg.

„Igaar Musungu (hvide Mand)“ svarede han.

„Ja, i Gaar efter at jeg var blevet bidt af den fordømte Brilleslange.“

„Det skete for en og en halv Maaned siden,“ sagde Xipooso.

Halvanden Maaned — utroligt! Uden et Ord rakte han mig mit Spejl. Mit gustne Ansigt, det lange Skæg og de indfaldne Øjne overbeviste mig om, at Xipooso havde talt sandt. Ganske jævnt og ligetil forklarede han mig, at jeg i de seks Uger havde ligget bevidstløs — skiftevis med vilde Anfald af Delirium, rasende Feber og tung Søvn. Han havde troligt plejet mig, dryppet Vand og Mælk i Munden paa mig og Dag efter Dag behandlet de forfærdelige Brandsaar med hemmelige Urteblandinger, som han tyggede paa og lagde paa det forkullede Kød.

Xipooso saa paa mig med et stolt Smil. Vi kalder dig *Musungu Staleka Maningi* (hvid Mand med stor Styrke),“ sagde han, „vi kender Junglens Historie, men endnu har aldrig nogen Musungu beholdt Livet efter at have mødt Brilleslangen paa sin Vej. Vi gav dig alt-saa Navnet med Rette.“

Forfatteren sammen med Hovdingen for en Negerstamme og den største Gorilla, han nogensinde har skudt.

UNDER Verdenskrigen var Attilio Gatti Flotillefører i det italienske Luftværn. Siden 1920 har han ført flere Ekspeditioner til Afrika for at skaffe vilde Dyr til Samlinger og til videnskabeligt Brug. Han har jaget Gorilla, Okapi, Næsehorn og Kæmpevidlsvin foruden Afrikas øvrige Sturvildt. Han fortæller her om en af sine Oplevelser i Afrika, ved hvilken Lejlighed han nær havde mistet Livet.

Slinger er uden Undtagelse modbydelige, frastødende Dyr. Jeg sætter i alt Fald ikke Pris paa dem — af gode Grunde, — thi for fem Aar siden havde jeg en frygtelig Oplevelse.

Det skete, medens jeg foretog nogle meget interessante Undersøgelser paa Grænsen mellem Angola og Sydvestafrika, langt uden for

DANNYS FLOK

Oversat af Aage Jørgensen.

„I ser," fortsatte Dick, „vort lille Slagsmaal har virkelig set ud af noget. Det glædede Sir Henry overmaade, da jeg fortalte, at Ulveungerne troede, han var en Skurk af værste Slags."

„Ja, det gjorde vi," sagde Patsy til Dicks Mor. „Jeg vilde nødig have mødt ham alene en mørk Nat."

„Heller ikke jeg," istemte de andre Ulve.

Dicks Far smilede bag sit graa Overskæg, saa sagde han: „En saadan Situation har sikkert tiltalt Sir Henry. Hvad skal vi gøre, naar han kommer ned — have Medlidenhed med ham eller give Undskyldninger?"

„Nej — lykønske ham," lo Dick.

I det samme drejede Sir Henry ind ad Runden i Trappen og gik ind i Hall'en med et temmelig selvbevidst Udtryk.

„Maa jeg og de andre Ulve ikke have Lov at se Dem spille det Stykke," raabte Patsy, „maa vi ikke staa op bag i Salen? Vi skal nok være stille, naar De begynder at slaas. Saa kunde vi opføre det bagefter i Flokken."

„Jeg tror nok, det kan lade sig gøre — tror De ikke, Grainger? Der bliver Plads nok ved Eftermiddagsforestillingen," sagde Sir Henry.

„Naturligvis maa de komme," sagde Hr. Grainger, og alle Ulvene sagde: Mange Tak! i Kor.

Saa lød en stor Gongong, og Selskabet gik ind i Spisestuen for at spise Frokost; imedens sad Ulvene foran Kaminens Brændeild og glædede sig ved Tanken om, at de skulde se en rigtig Komedie.

„Sagde jeg ikke nok, vi vilde opleve et Æventyr," sagde Patsy. „Og hørte I ikke, en af Damerne sagde, han var Medlem af Parlamentet. Tænke sig, at vi har været oppe at slaas med et Parlamentsmedlem!"

„Og jeg sad paa hans Hoved!" sagde William. Saa gav de sig til at undersøge Hall'en og kiggede paa Familieportrætterne og rørte ved Rustningerne og strøg henover Bjørneskindstæpperne og traadte i Triumf paa Shere Khans Skind, som de fandt i Biblioteket, med et stort frygteligt Hoved og hvide Tænder.

Da Selskabet kom tilbage for at faa et Middagshvil og drikke Kaffe og ryge Cigaretter omkring Kaminen, underholdt Ulvene dem med at

vise det store Hyl og Kaas Dans. Saa satte de sig paa Tæppet og Patsy fortalte, da Danny var Opdager, og om Bandeførerne og Hjælperne (som ikke var med, men som havde to Stjerner og kunde bokse, og som skulde være Spejdere næste Aar). Og de fortalte om, hvorledes Ulvene ogsaa spillede Komedie — om Jungledansene, om Mowgli og Pigerne og alt det.

„Dick," sagde hans Søster, „skulde vi ikke invitere Flokken til at komme og forlyste os næste Lørdag, naar alle har forladt os, og hele Huset er tomt og kedeligt?" (For Selskabet tog bort, og selv Hr. og Fru Grainger skulde til London paa Week-end).

Saa blev det aftalt, og Ulvene lovede at tage Resten af Flokken med for at lege i Skoven hele Eftermiddagen og komme ind til The og vise Dick og hans Søster nogle Jungledanse og Lege.

Komedien om Eftermiddagen var storartet, og Patsy drog hjem fuld af vidunderlige Idéer til et Detektivskuespil.

„Billen" var lige kommet tilbage, da Ulvene kom til Hulen (uden Spader og Hakker, som de havde glemt over alt det æventyrlige, de havde at fortælle).

„Hurra for Patsy!" sagde Danny og lo, da han til sidst forstod lidt af det herlige Æventyr.

„Men det var mig, der sad paa Parlamentsmedlemmens Hoved," forklarede William.

(Forfættelses.)

„Sct. Jørgen"s Flok, Holstebro

havde Sommerlejr i 4 Dage ved Søndbjerg Strand paa Thyholm. Divisionschefen for K. F. U. M.s 6. Division, Gaardejer N. Poulsen, havde skaffet Lejrpladsen og var os behjælpelig paa alle mulige Maader, blandt andet med Transport af Materiale og deslige. Vi havde nogle herlige Dage med megen Varme, og naar der var Tid til det, bestilte Ulvene ikke andet end at bade og sejle. De var ogsaa med Fiskerne ude at røgte Garn; det var spændende. Alt i alt en god Tur. — Med venlig Ulvehilsen til vore Ulvebrodre.

„Laadvig".

Legatets Lejrpladser.

Egemose-Lejren.

Beliggenhed: Ca. 500 Meter Øst for Ganløse Eget, ca. 600 Meter Syd for Bastrup Sø.

Tilkørsel: København ad Frederiksborgvejen til Farum, langs Ganløse Ore, igennem Ganløse Oredrev, ad Vejen til højre for Bundsaa (Lundebro).

København ad Frederiksborgvejen til Kollekolle — Kirkeværløse — stik Nord igennem Ganløse Ore, se ovenfor.

Begge Ruter ca. 30 km. Vejen fra Lundebro til Lejren er daarlig — der kan fortsættes til Ganløse By, herfra stik Nord, til højre til Undinegaard, efter Gaarden ad Vejen mod Sydøst; ca. 3 km længere.

Nærmeste Station: Lyngby, ca. 4,5 km.

Generalstabskort: 1:20,000 „LYNGBY“.

Alle øvrige, nødvendige Oplysninger findes opslaaede paa Lejrpladsen.

Lejrleder: Maskinmester Hagemeister, Slagelsegade 22.

Tilladelse til Afbenyttelse af Lejren skal forud indhentes hos Lejrlederen, der har den fulde administrative Myndighed over Lejromraadet. Der skal opgives Ankomst- og Afrejsedag samt Antal Deltagere og Telte.

Alle Henvendelser, Klager m.m. vedrørende Lejromraadet fremsendes til Distriktschefen igennem Lejrlederen.

Henning Schæbel,
Distriktschef.

En ny Vise

om hvilke mærkelige Hændelser
der kan overgaa en Spejder

Af
ANDREAS NIELSEN

- Det ofte hænder,
jeg pr. „Gelænder“,
— Ja, humpe dulla og humpe dej!
ta'r ud paa Landet —
et Sted ved Vandet.
— Ja, humpe dulla og humpe dej!
En fin Staffage
er min Bagage,
— Ja, humpe dulla og humpe dej!
naar bort jeg drager
med mine Sager!
— Ja, humpe dulla og humpe dej!

Fra Klokken atten
til hen paa Natten
man pakker Rygsæk —
en værre tyk Sæk!
Det var jo slemt — det,
ifald man glemte
en enkelt go' Ting —
kan hænde to Ting.

Et Telt med Pløkke,
et Viskestykke,
en pjaltet Stander,
to Stegepander,
to Soveposer
samt ekstra Hoser,
en Sokkeholder,
tre Kasseroller!

Med disse Sager
i Lejr jeg drager
ad brede Veje
og Hedeveje.
I Skidt jeg ælter,
hver Gang jeg vælter!
Min Rok punkterer,
og jeg spadserer!

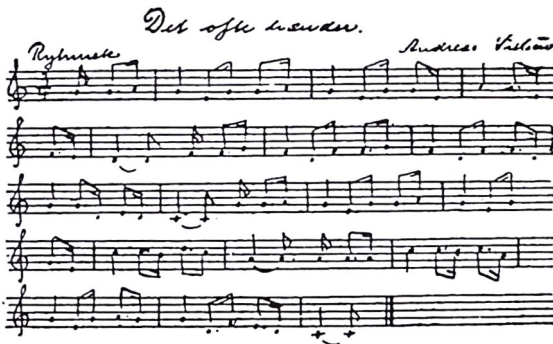
En hullet Skovvej
er ingen sjov Vej!
Det gik i Zik-Zak
med alt mit Pik-Pak!
Uden Snik-Snak
jeg slog et Flik-Flak!
Jeg landede' brat nok,
men ellers glat nok!

Med hele Stadsen
jeg kom til Pladsen
i Blæst og Rusk-Regn
bagved et Busk-Hegn!
Jeg rejste Teltet,
som atter vælted!
Et Baal jeg tændte,
som ikke brændte!

Ved Lygtens Osen
jeg krøb i Posen;
men Klokken halvtolv,
da var jeg halvkold!
Den var vel skrap nok,
jeg sov vel knap nok,
jeg laa og nos lidt,
fordi jeg fros lidt!

Da Morg'nens Gry kom,
jeg op paany kom!
Min Grød blev sveden
paa Grund af Heden!
Jeg tog som Raakost
lidt Gryn til Frokost!
Jeg bagte to Brød,
men det var Snobrod!

Jeg havde Grød nok,
men den var blod nok!
Mit Kød var raat nok,
men ellers godt nok!
Min The var hel-fin,
skønt der var Mel i'en!
Det var en god Tur,
skønt det blev Fodtur!

Den nye Mester i Sværgægts-Boksning for Storbritannien har et dansk Navn. Han hedder Jack Petersen og er Rover i 1. Rhiwbina Trop. Samme Aften, da han havde vundet sin store Kamp mod Meen, var han sammen med sine Spejderkammerater, som overrakte ham en smuk Gave, fordi han havde kastet Glans over Troppen og Spejderbevægelsen.

Det engelske Spejderblad „The Scout“ fortæller, at Blodet løber gennem vore Aarer med en Gennemsnitsfart af 7 engelske Mil i Timen og regner derved ud, at Blodet i Løbet af et Aar tilbagelægger 60,000 engelske Mil. Det er dog en Post.

Kong Carol af Rumænien har for kort Tid siden overtaget Stillingen som aktiv Spejderchef i Rumænien. Kongen deltog — i Spejderuniform — i den store Jamboree ved Sibiu, og den 24. Juli aflagde han foran Fronten Spejderløftet og gentog Spejderloven.

Direktøren for det internationale Bureau, Mr. Hubert Martin, har iøvrigt været i Rumænien, hvor han sammen med Kongen har drøftet Organisation af den rumænske Spejderbevægelse.

Kong Carol startede personligt som ganske ung Prins den første Spejdertrop i Rumænien i 1913.

I en fransk Bog fra det 15. Aarhundrede om Takt og Tone anbefaler Forfatteren bedre Folk at vaske Hænderne „en Gang om Dagen“ og Ansigtet „næsten lige saa ofte“.

Landdoktoren blev en sen Nat kældt til en Patient, der viste sig at være alvorligt syg.

Da Lægen havde undersøgt ham, sagde han til ham:

— Jeg beklager meget men desværre er der ikke meget Haab Er der et eller andet Ønske, jeg skal overbringe Deres Familie?

— Ja, Tak, svarede den Syge — vil De ikke være elskværdig at bede dem om at hente en anden Læge?

For tredive Aar siden var Karl Petterson om Bord paa et svensk Skib, der forliste ved Kysten af New Guinea. Han var den eneste, som det lykkedes at komme i Land paa en af de smaa Pacifik-Øer, hvor han imidlertid med det samme blev omringet af Kannibaler.

Han skulde selvfølgelig straks spises, men under Forberedelsen til Festen blev Høvdingens Datter forelsket i ham, og han blev reddet fra Døden. Hun fik virkelig sin Fader overtalt til at lade ham leve, og saaledes gik det til, at han efter den gamle Konges Død blev Konge over Kannibalerne. Kong Petterson realiserede Øns naturlige Handelsværdier og hjalp Kannibalerne frem til Velstand.

Hans Kone døde for tyve Aar siden. Kong Petterson rejste da til Spanien og giftede sig dér igen. Den nye Hustru ledsagede sin kongelige Husbond tilbage til Kannibaløen. Nu, efter at Petterson er blevet 65 Aar gammel, vil han abdicere og vende tilbage til gamle Sverige.

I den lille Rivieraby Le Lavandou i Nærheden af Toulon var et fem Aars Barn fornylig ved at bukke under for en Kæmpeblækspruttes Angreb. Blæksprutten, der er det største Eksempel, der i mange Aar er fanget ved den franske Middelhavskyst, var udstillet i et Bassin foran en Fiskehandel. Drengen var for ivrig Tilskuere, bøjede sig over Bassinet, og Blæksprutten nappede hans højre Arm og vilde trække ham ned til sig. Kvinderne skreg og flygtede i Panik. Et Par Mænd søgte at fravriste Blæksprutten dens Bytte, men de havde ikke Kræfter nok. Da fandt Fiskehandleren i sidste Øjeblik paa at hugge Blækspruttens Fangarm over.

Men paa det Tidspunkt var baade Drengen og hans Moder besvimet.

Paa Hawaii findes et internationalt Spejderkorps. Af de ca. 1700 Spejdere er 764 Japanesere, 266 Englændere, 192 Kinesere, 117 Portugisere, 101 Indfødte, 58 Koreanere, 34 Filippinere, 26 Hawaii-Portugisere, 18 Hawaii-Kinesere, 9 Spaniere, 9 Porto-Ricanere, 4 Hawaii-Filippinere, 3 Russere, 3 Hawaii-Japanere og 1 Hawaii-Afrikaner.

Redaktøren siger—

Har du skaffet en ny Spejder?

Hvis ikke, maa du tænke paa, hvordan du kan faa en Kammerat ind i Troppen. Du kan, hvis du vil! Glem ikke, at vi skal have 12,000 Spejdere i Korpset inden næste Jamboree.

De tyske Spejdere.

Mr. Hubert Martin skriver til mig, at det ikke kun er Deutscher Pfadfinderverband, som kan betragtes som et „rigtigt“ Spejderkorps. Der er flere andre Organisationer, f. Eks. Deutsche Freischar, Christliche Pfadfinderschaft, Deutsche Pfadfinderschaft St. Georg og Deutscher Republikanischer Pfadfinderbund, som arbejder paa en sund Basis. Vi skal altsaa modtage Spejdere fra disse Korps lige saa godt som Medlemmerne af Deutscher Pfadfinderverband.

Indien.

En Spejder i Vordingborg (E. S.Hansen) fortæller, at det meget ofte hænder, at Breve og Blade, som han sender til Spejdervener i Madras, gaar tabt. Har andre gjort lignende Erfaringer, spørger han.

Dansk—Svensk Førermøde.

Paa Initiativ af Murermester Harald Petersen og Divisionschef Knud Jensen (1. Kbhvn. Division) afholdtes der i Juni Maaned et Førermøde for skaanske og danske Førere. Deltagerne samledes i Snekkersten hos Harald Petersen, som var Vært. Den svenske Minister i København, Excellencen Everløf, deltog i Mødet og holdt en udmærket Tale om Spejderbevægelsens Indsats i det internationale Arbejde. Ogsaa Vicespejderchef Nils Pahlsson og mange andre fremstaaende, svenske Førere var til Stede.

Spejdervagabond.

En Ungarer, Charles Zettner, rejser rundt i Europa som Vagabond. Han udgiver sig for Spejder, men maa ikke modtages som saadan.

Det samme gælder 3 Østrigere: Karl Klaar, Hans Riedl og Franz Schebesta og en Perser Cadullah Khan Mubassar.

Fotos.

Den nye Søspejdercommissioner er ved at samle Lysbilleder til en Søspejderserie i Rækken af Korpsets Lysbilleder. Alle (saavel Land- som Søspejdere), der har nogle gode Fotos med godt med

Saltvand, og som viser Svømning, Kajaksport, Roning, Sejlsport, bedes indsende Eksemplarer til Korpskontoret. I Serien bliver der ogsaa Plads til fornøjelige Billeder af Søspejdere paa Landjorden.

En engelsk Patruljefører

paa ca. 15 Aar vil gerne korrespondere med en dansk Spejder, som kan komme paa Besøg hos ham i Cornwall næste Sommer, og som kan modtage ham som Gæst her i Danmark.

Tropsblade.

Der er efterhaanden mange Troppe, som udgiver deres eget duplicerede eller trykte Blad. Mange af disse Blade er udmærkede. Jeg har netop faaet tilsendt nogle Eksemplarer af 3. Absalon Trops Blad, hvis Redaktør er Jens Bindner. Han foreslaar, at Troppene udveksler Tropsblade til gensidig Gavn for Bladene og til Udvikling af Kammeratskabet. Jens Bindner (Adresse: Prisholmvej 36, Kbh. Valby) er villig til at ordne Udvekslingen. Skriv til ham, hvis Spørgsmaalet har Interesse.

Frakke fundet.

Paa Slangstrup Landbrugsskole har man nu fundet en Frakke, som en Spejder har tabt dér i Pinsselejren i Aar. Hvem er Ejermænd?

Juli-Førsiden.

I sidste Nummer af Bladet glemte jeg at oplyse, at Ulveungerne paa Forsiden var fra 1. Absalon Flok.

Foto-Konkurrencen.

Husk, at Fotos skal indsendes inden den 5. September. Der er kontante Penge at tjene for alle Fotografer.

Propaganda.

Husk, at det er et Propaganda-Aar i Aar. Vi har alle fra den yngste til den ældste i Korpset Pligt til at hjælpe vort Korps fremad, — til at skabe Sympati om vor Bevægelse. Vi skal hver for sig være en levende Reklame for vor Sag. Det er vanskeligt, men prøv det!

Tage.

Instruktion i „NAT-SPEJNING“

DET, man først af alt maa lære, for at Nat-Spejning kan lykkes for én, er at vænne *sine Øjne* til at se og genkende i Mørke. Prøv engang at gaa ud en Dag og gør dig bekendt med et Stykke Landskab, og besøg saa samme Sted ved Nattetid; du vil da undre dig over den Forandring, som du synes er foregaaet med Stedet, men som udelukkende skyldes, at der nu hersker helt andre Lys- og Skyggeforhold, end du er vant til at se dér. Selv livløse Ting synes at antage fremmede Former, thi de Detailler, som du plejer at se, falder væk, og medens du om Dagen kan se langt, har du kun et lille Synsfelt om Natten, saa hvis du bevæger dig, synes Tingene pludselig at fare frem af Mørket, for atter hurtigt at forsvinde bag dig. — Er det klart Maaneskin, ligger Vanskeligheden ikke i at se, men i at undgaa at blive set. Du har lært, hvor meget det betyder, at Klæde- dragten falder sammen med Omgivelserne. Er det en Nat med skiftende Belysninger, da maa du især passe paa de bare Arme og Knæ, thi de vil let røbe dig. Er du ude en Vinternat, hvor hele Landskabet er dækket af Sne, da er en hvid Sweater og et Par lyse Benklæder gode som Yder- tøj. (Du husker nok, at Svenskerne under Københavns Belejring ved det store Angreb om Natten naaede helt ind til Voldene, for man opdagede dem, og at Grunden var, at de havde trukket hvide Skjorter udenpaa Uniformerne, saa de faldt helt sammen med Sneen).

* * *

MEN du maa ogsaa lære at bruge *dine Øren*. Nattens Lyde er vidt forskellige fra Dagens. Om Dagen er der megen forskellig Slags Støj, som ikke fanger vor Opmærksomhed, thi den beskæftiger sig kun med de Ting, som vi ønsker at høre, paa samme Maade som man under en Koncert kan lytte særlig efter Violinen f. Eks. og derved lade de andre Instrumenters Tone gaa ubemærket forbi en. Nattens Lyde er færre og blander sig derfor ikke saa meget med hinanden. De bæres ogsaa længere omkring, selv om Vind, Taage og Regn kan svække dem.

Aargang 1929-1931 incl.

af „Spejdernes Magasin“ & „Nordisk Spejdersport“ søges.
Bethedas Boghandel, Rømersgade 17. Tlf. C. 1196

„Boulevard-Atelieret“

Sdr. Boulevard 66, St.

Alle moderne udførte
Fotografier
Billigste Priser

Bemærk! 4 smaa Foto-
grafier i forsk. Stillinger
75 Øre

DET er af Betydning at kunne bestemme de forskellige Lyde, du hører, baade hvorfra de kommer, deres Aarsag og deres Mening. Mange Lyde, som man overhører ved højlys Dag, træder tydeligt frem ved Nattetid. Vinden, som fløjter i Trætoppene eller faar en visnen Gren til at falde i Vandet med et Plask, er ansvarlig for mange underlige Lyde. Men for Spejderen er de Lyde, som de levende Væsner frembringer, af størst Interesse.

Prøv engang at lægge Mærke til, hvor langt et Menneskes Stemme kan høres om Natten. Da vil du vist forstaa, at Spejderne bør lære at færdes tavse. Husk ogsaa paa, at Støj, frembragt af Mennesker, alarmerer Dyr og Fugle, og at især Støjen fra skræmte Fugle let kan røbe meget. Heste og Køer ser i Reglen i den Retning, hvor de hører Støj, og angiver saaledes Tilstedeværelsen af et Menneske samt den Retning, hvori man skal søge det. — Hvis du vil træne dig op til at kunne kende Nattens Lyde, prøv saa paa Afstand at høre efter nogle af dine Kammerater, som taler sammen; læg Mærke til, hvorledes det lyder, naar de lægger deres Bagage paa Jorden, naar de rumsterer med en Gryde, lægger Grene paa Baalet eller gaar hen ad en lille Sti. Lær at bedømme Retningen, Afstanden og hvad der er Aarsag til netop den Lyd.

* * *

ELLER faa en Aften din Patrulje eller Trop til at tage en Aftenovelse i en Skov. I kan f. Eks. plante jeres Stander paa en lille Høj og saa dele jer i to Partier. Det ene Parti skal være Forsvare og vogte Standeren (dog maa de ikke være den nærmere end 5 m), medens det andet Parti, der er lidt større, er Angriberne, som ved at benytte, hvad de har lært om Snigning, forsøger at komme i Besiddelse af Standeren, uden at en Lyd har røbet dem, selv om de startede 100 m fra Standeren.

Du vil af denne Leg ogsaa lære, at det gælder om at kunne orientere sig ogsaa om Natten, hvis du ikke skal „gaa i Skoven“, medens du sniger dig frem. Maaske er der noget i Terrænet, som du genkender, eller det er klart i Vejret, saa du kan orientere dig efter Maanen eller Nordstjernen. Er det helt mørkt, da kan du som Regel regne med, at blæste det fra Vest, da du begyndte paa din Snigning, saa gør det det ogsaa, hvis du et Kvartar senere mener at have tabt Retningen. Og du vil ogsaa prise dig lykkelig over, at du ved Dagslys lærte at gaa efter dit (selvlysende) Kompas.

* * *

OG saa til Slut et Par Ord om nogle Hjælpe- midler. Lav dig et Par Knæbeskyttere. De skaa- ner Knæene, hvis du skal arbejde dig frem paa alle fire; og skal du liste dig frem paa Taa, saa kan du bruge dem som „Listesko“.

Ja, saa er der kun eet tilbage: Du maa *ud* at prøve det.

Dark.

Det hemmelighedsfulde Signal

Af Niels Meyn.

Sjette Kapitel.

„Den sorte Bande“!

„Hun er fornuftigere, end vi troede,“ sagde Karl, „enhver anden ung Pige vilde have skældt ud.“

„Der var stor Fest,“ bemærkede Poul, „det var en Skam, at vi ikke overværede det. Hr. Sparre sagde, at det var en meget svær Sonate for Klaveret; men Birgitte erklærede paa sin sædvanlige, overlegne Maade, at hendes Styrke var at spille næsten fejlfrit fra Bladet. Og saa begyndte de,“ han gav sig til at le, „jeg hørte Far og Mor tale om det i Morges. Det var en ordentlig Vandgang for hende. Det varede jo ikke længe, saa kom der en gyselig, falsk Akkord, og Hr. Sparre bemærkede noget. Birgitte svarede overlegent, at hun spillede rigtigt, for der var Oplosningstegn. Men saa kunde hun jo selv høre, at det var galt. Og saa begyndte de igen. Men ikke længe efter kom der mere. Det var forheksede Noder. Jeg havde ventet en Omgang, men der var ingen, som sagde noget. Og nu, da jeg kom hjem fra Skole, mødte jeg Birgitte, der skulde ud at gaa Tur. Hun nikkede smilende til mig. Jeg er sikker paa, at hun ikke mistænker mig. Nu bytter hun Noderne, og Verden er et uopklaret Mysterium rigere.“

„I alt Fald er hun blevet skaaret ned, og det har hun godt af,“ sagde Karl skadefro, „det vil hun ikke glemme saa hurtigt.“ Han kunde ikke tilgive hende Bemærkningen om Radio-Idioten.

De to Drengene var kommet tidligt hjem fra Skolen. Det var en af de lette Dage, saa de kunde være paa deres Laboratorium allerede Klokken tre. Der var meget Arbejde med at lave endnu en Bølgefælde, og der skulde jo desuden indføres en Del Forbedringer.

Poul saa ud af det støvede Vindue. „Der kommer hun ovre fra Sparres Laboratorium,“ sagde han, „hvad mon hun skal dér.“

„Snakke om Musikmysteriet,“ sagde Karl, „tag lige og hjælp mig her.“

Ingen af dem tænkte mere paa den lille Spøg med Noderne. De arbejdede ivrigt med det nye Apparat. Sagen blev mere spændende. Der havde atter staaet en hel Del i Bladene. Manden med det sorte Skæg var ikke blevet fundet. Men der stod noget om, at han sikkert havde haft falsk Skæg. Det var for vovelig en Ugerning, han havde lavet. Han turde ikke staa Ansigt til Ansigt med sit Offer lige før Forbrydelsen, for der var jo al mulig Udsigt til, at man vilde genkende

ham og sende Signalement ud. Iøvrigt hørte de arresterede Mænd til et kendt Smuglerkomplot, der kaldte sig med det romantiske Navn „Den sorte Bande“.

„Lagde du Mærke til en Ting,“ sagde Poul pludselig, „Fyren havde en mærkelig Bevægelse med den ene Skulder. Det var akkurat, som om han kun gik med en Sele og skulde trække op i Benklæderne.“ Han efterlignede en ejendommelig Bevægelse, som Manden med det sorte Skæg havde gjort et Par Gange, da han stod med Hænderne i Lommen foran Tolderen.

„Maaske er du den eneste, der lagde Mærke til det,“ sagde Karl, „jeg saa det ikke. — Hør, hvor er Diagrammet til Magneten henne, jeg lagde det her i Gaar ovenpaa de andre Papirer?“ Han gav sig til at rode rundt paa Bordet.

„Her er det.“ Poul havde taget Papirerne. Diagrammet laa underst i Bunken.

„Det var mærkeligt,“ sagde Karl, „har du rodet i det?“

Poul rystede paa Hovedet. „Nej, jeg har slet ikke været her, siden vi gik herfra sammen sidst.“ Han stod lidt. „Nu, du siger det, saa kommer jeg til at tænke paa, at der var noget i Vejen med Laasen. Nogle vilde ikke tage fat straks, og Laasen er jo lige smurt. Mon der er nogen, som udspionerer og roder i vore Sager. Hvem kan det være?“

„Ja, hvor skulde jeg vide det fra,“ svarede Karl, „men jeg véd aldeles bestemt, at Diagrammet laa øverst i Gaar.“ Han fordybede sig atter i sit Arbejde.

Der gik en halv Times Tid i dyb Stilhed, saa begyndte det pludselig at knække i Modtageren. Poul saa paa Uret. „Klokken er halvfem,“ sagde han.

De fulgte begge Skiven med Inddelingen. Naalen var begyndt at dirre og drejede sig. Der var Bølger i Æteren, og det viste sig at være af samme Længde, som de sædvanlige, hemmelighedsfulde Signaler. Saa lød en dyb, hæs Stemme. Begge lyttede ivrigt.

Det var nogle mystiske og gaadefulde Ord, der langsomt blev gentaget hele tre Gange. Depechen lød saaledes:

„Visho — io — abanerlo — kkio — agerto — erjo — agtio — aaso — aargo — etdo — erjo — altgo — ivo — edvo — vemho — io — reo — endo — orteso — andebo.“

„Det lyder som Volapyk,“ sagde Poul.

„Eller Esperanto," sagde Karl, „hvad i Alverden kan det betyde, jeg er sikker paa, at det er en meget spændende Meddelelse." Han satte sig til at stirre paa Papiret, saa prøvede han at tælle Bogstaverne og anvende den hemmelige Nøgle, som allerede havde vist sig at afsløre Cifferkoden, som Smuglerne benyttede. Men det blev kun uforstaaelige Ord, man fik ud af det.

„De har naturligvis regnet ud, at deres Meddelelser er opfanget og tydede," sagde Poul, „nu har de fundet en ny Nøgle. Vi maa vel vente til senere, saa kommer Løsningen lige som sidst."

„Det kan du være overbevist om, at den ikke gør," sagde Karl, „hvis de har Mistanke om, at de forrige Meddelelser er blevet opsnappet, sender de ikke Meddelelser ud som sidst." Han saa paa sit Ur, saa tog han sin Hat og gik hen mod Døren. Papiret havde han foldet sammen og stukket det til sig.

„Hvor vil du hen?" spurgte Poul.

„Hen til Hr. Frobenius," svarede Karl, „han er hjemme i Dag, for han skal rette Opgaver til III G. Han var saa flink sidste Gang, da han tydede Cifferskrift for os."

„Ja Tak," svarede Poul, „men det kostede mig en paa Kassen."

„Det var Taksten for at sende Meddelelser af Sted i Timen," sagde Karl, „nu beder vi ham gøre os en Tjeneste."

„Han vil selvfølgelig vide, hvad det hele betyder, og hvorfor vi interesserer os for Cifferskrift," sagde Poul, „og tror du, det er klogt at indvie andre i vore Hemmeligheder."

„Vi har Lov til at spørge ham om det," sagde Karl, „vi er jo et Par af hans specielle Venner, vi har altid Opgaverne rigtigt løst, og vi hører til hans lyse Hoveder. Det har han jo saa tidt sagt. Kom nu bare med, jeg skal nok klare det hele."

Poul tog ogsaa sin Hat, men forinden han gik, lukkede han alle Papirer ned i en Skuffe og puttede Nøglen i Lommen. Da han laasede Døren, stod han og puslede med noget.

„Kom nu," sagde Karl utaalmodigt, „hvad er det, du staar og fumlser med."

„Bare rolig," svarede Poul, „jeg er snedig."

Han var ved at fæstne et ganske tyndt Stykke Kobbertraad forneden paa Døren med en lille Klat Beg. Saa satte han den anden Ende fast paa Karmen. „Nu kan vi se, om der har været nogen, medens vi er borte. Hvis vi opdager, at der kommer nogen her og snuser, saa maa vi tage vore Forholdsregler."

De gik over Fabrikens Gaard. Oppe i Vinduet til Laboratoriet stod Hr. Sparre i sin hvide Kitel, han vinkede til de to Dreng og smilte. Saa vendte han Ryggen til og holdt et Reagensglas op mod Lyset.

„Det skal blive morsomt, naar vi har vort Apparat færdigt og kan vise ham det," sagde Poul stolt.

„Jamen det sker ikke, før vi har det saa fuldkomment, at vi kan være det bekendt," erklærede Karl. „Du er altid saa ivrig efter at blande andre ind i Sagerne." Karl var ikke fri for at være gnaven. Det ærgrede ham, at der havde været uvedkommende og snuse i hans Ting.

Uden for Fabriken mødte de en Mand i slidt, graat Tøj og med en ternet Kasket trukket helt ned til Næsen. En svag Dunst af Spiritus ombølgede ham, og han var ikke helt sikker paa Benene. Han slingrede, saa de to Dreng maatte gøre et Sving med Cyklerne. Saa brummede Manden et eller andet og sendte dem et onskabsfuldt Blik.

„Mon han kendte os," sagde Poul, „det var jo ham Fyren, som sparkede mit Hundestøjleglas ud i Aaen."

„Lad ham bare kende os," sagde Karl, „vi kender ogsaa ham. Jeg er overbevist om, at han er den Stikker, som første Gang satte Politiet paa Sporet efter Smuglerne."

Hr. Frobenius var hjemme. Han kom ud og lukkede op i Slaabrok og med en lang Pibe i Munden. Han smilte venligt til de to Dreng. „Hvad skylder jeg Æren af et saa fornemt Besøg, kom indenfor mine Herrer." Han førte dem ind i sit Arbejdsværelse, hvor der var Bøger paa alle Væggene. Reolerne gik helt op til Loftet. Der var kun Plads til et enkelt Kobberstik i en mat Ramme over den lave Døgnbrænder. Midt paa Gulvet var der et stort Skrivebord med en bred Ottoman foran. Et Par dybe Lænestole stod skædesløst hist og her.

Stuen lugtede af god Tobak. „Sæt jer ned, og kom saa frem med jeres Ærinde," sagde Hr. Frobenius, som satte sig i Skrivebordsstolen. Bordet var fyldt med Bøger og Papirer. Der var et Par Stabler Opgavehæfter. Et enkelt laa opslaaet med den berygtede, blaa Blyant, som havde skrevet saa mange daarlige Karakterer. Hr. Frobenius var meget nidkær til Dagligbrug. Til Gengæld var han uhyre flink til Eksamen, og han blev aldrig vred, naar en af hans Dreng kom op

PERSSONS
•CLICHÉ-ANSTALT•
....BREDGADE 25 OP. E. (STANNA PASSAGE)
PALE 2646

Missionshotellet „Frydenlund“

Telefon 8384.

Gl. Kongevej 176.

København V.

til ham privat, fordi han ikke kunde klare en Op-gave.

„Vi beder Dem undskyldte, at vi kommer og forstyrre Dem,“ sagde Karl.

„I kommer da ikke for at faa Hjælp til Op-gaverne,“ spurgte Hr. Frobenius overrasket, „det behøver ingen af jer to.“

„Nej,“ svarede Karl, „det er noget andet. Men først vilde vi gerne bede Dem om ikke at spørge os ud. Hvis De ikke kan love os det, saa beder vi Dem hellere straks sige nej.“

Hr. Frobenius tog et vældigt Drag af Piben, saa smilte han. „Det lyder gaadefuldt, hvad er det saa for noget Mystik, I har rodet jer ind i.“

„Hemmelige Skrifttegn,“ oplyste Poul højtideligt.

Hr. Frobenius lo højt. „Det er overmaade fornuftigt, at I kommer privat, saa behøver vi ikke at spille Tiden i Timerne med det. Kom saa med Depechen.“

Karl rakte ham Papiret. „Det er noget meget mystisk,“ sagde han.

Hr. Frobenius sad lidt og saa paa de sælsomme Ord, saa gav han sig til at le, saa det rungede i Stuen. „Hvor har I faaet det fra?“ spurgte han, „naa, jeg har jo lovet ikke at spørge,“ han saa meget alvorlig ud, „det er saamænd lige til. Jeg skammer mig næsten paa jeres Vegne. To saa lyse Hoveder burde selv finde ud af det. Det er Barneleg. Prøv selv at tage det næstsidste Bogstav i hvert Ord og sæt det foran — og stryg saa det o, der slutter hvert Ord.“ Han kastede Papiret hen til Karl. Poul rejste sig og bøjede sig ned over ham; og medens Læreren smilende saa til, løste de to Drengene uden Vanskelighed Ciffer-skriften. Men ingen af dem følte Trang til at le.

Naar man fulgte Lærerens Anvisning, led nemlig Indholdet af den gaadefulde Depeche saaledes:

„Hvis I Labaner ikke tager jer i Agt, saa gaar det jer galt. Vi véd, hvem I er.“

Den sorte Bande.“

„Naa, er I saa tilfredse?“ spurgte Hr. Frobenius, han rejste sig og gik ud, for straks efter at vende tilbage med en Bakke med en Flaske Hindbærssaft og en Cifon Sodavand, han skænkede op. „Drik saa en Skaal paa, at I kan hitte et godt og rammende Svar til de Fyre, som morer sig med at gøre Grin med jer, og fortæl mig, naar I har afsløret den sorte Bande.“

Poul og Karl drak Lemonaden, saa rejste de sig. „Mange Tak,“ sagde Poul.

„Aah jeg be'er,“ svarede Hr. Frobenius, „og kom-saa af Sted med jer, jeg skal arbejde videre paa Skafottet her; vær I glade ved, at I ikke hører til den sorte Bande Kludremikler, hvis Uger-ninger jeg her skal slaa ned paa.“ Han pegede med Spidsen af Piben paa Bunken af Opgave-

hæfter, saa fulgte han sine to Gæster til Døren.

De to Drengene sagde intet, da de spurtede hjemad. Men idet de kørte ind gennem Fabrikens Port, fik de Øje paa deres gamle Kending, Manden med den ternede Kasket. Portvagten havde ham i Krebsen og smed ham ud. „Kom saa af Sted med dig, din frække Slambert,“ sagde han, „hvis du en anden Gang lusker dig ind her, saa slipper du ikke saa let.“

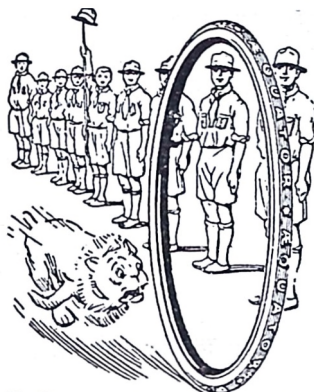
Manden fik et Skub ud paa Fortovet. Han satte i Løb, og da han var kommet et Stykke bort, vendte han sig om, truede og skældte ud, men da den skulderbrede Vagt gjorde et Par Skridt frem, stak han skyndsomst af.

Vagten lo. „Det er en fræk Slyngel,“ forklarede han, „han har før været her; han prøver paa at stikke den ud, at han søger Arbejde, men han kommer for at stjæle, gør han. I Dag har han listet sig ind, uden at jeg har set det. Det var to af Mekanikerne ovre fra Elektricitetsværkstedet, der fik fat i ham og bragte ham herhen. Jeg undersøgte ham, og da han ikke havde noget ulovligt hos sig, lod jeg ham løbe.“

Poul og Karl skyndte sig tilbage til deres Laboratorium. Poul udstødte et højt Raab. „Kobbertraaden er væk,“ sagde han, „der har været nogen igen.“

Og ganske rigtigt, der var atter Kludder med Nøglen. De to Drengene saa paa hinanden. „Det begynder at blive alvorligt dette her,“ sagde Poul. „Den Fyr har altsaa Kik paa os. Hvad skal vi nu gøre?“

Karl stod lidt og tænkte sig om. „Ingenting,“

Schønning & Arvés
- Cykledæk -
og Slanger
Knagende stærke!

FRIMÆRKER

Køb! Salg! Bytte!

Forlang Udvalg, som sendes overalt. Meld Dem ind i min Cirkulationsklub eller forlang Cirkulære og læs, hvilke Fordele, Klubben byder paa.

JOHN GOTH

Klosterstræde 15. —: Telef. Byen 1945 x.

Husk Nummer 15!

J. H. HEDEMARK

Boghandel.

Vesterbrogade 20 - Telefon Central 5080.

Bagermester Hans Nielsen

anbefaler sig med 1. Kl. Varer indenfor Konditori og Bageri.

Tlf. Ryvang 750. Lyngbyvej 41.

Bedste Knaas Fyns Sukkervarefabrik
Frederiksborgvej 59. — Tlf. C. 9742.

Den billige

LÆDERHANDEL

Nyborggade 6 (Strandvej 4)

Det bedste Læder. — Den billigste Pris.

A/s VILH. A. MEILSØE

Farveri og kemisk Tøjrensning.

Fuglebakkevej 111. Telef. Taga 3838.
Jagtvej 19. Telef. Taga 1657.

Spejderne 10 pCt. Rabat.

erklærede han, „for hvad kan de gøre ved os. Det maa alligevel være smarte Folk, siden de har opdaget, at det er os, der véd noget om deres Af-færer.“ Han satte sig ned og grundede.

„Jeg kan nu ikke lide, at den Fyr har snuset heroppe,“ sagde Poul.

„Hvis det er ham,“ sagde Karl. „Der er noget, som ikke stemmer helt. Hvis han virkelig er den Stikker, der har sat Politiet paa Sporet, saa har han ikke Interesse af at staa i Ledtog med Smuglerne. De syntes jo heller ikke at kende ham den Dag, og de vilde uden Skrupler have kæntrret hans Baad. Jeg tror ikke, at vi behøver at være saa urolige. Maaske har de fattet Mistanke om, at deres Meddelelser er blevet opsnappede, derfor har de paa Lykke og Fromme sendt en Advarsel ud. Men vi har nu alligevel Kortene paa Haanden. Vi har en Chance for at finde, hvorfra Meddelelserne kommer. De kan derimod ikke finde os.“

„Nej, naturligvis,“ indrømmede Poul tøvende, „men alligevel synes jeg, at vi bør være forsigtige. Det ser mærkeligt ud, at den samme Mand, som snusede nede ved Harrestrup Aa, ogsaa kommer og snuser her. Og i Meddelelsen staa der jo udtrykkeligt, at de véd, hvem vi er.“

„Det er bare Bluff,“ sagde Karl, „men maaske du har Ret alligevel. Vi skal passe lidt paa. Foreløbig maa vi tage fat, saa vi kan faa den anden Bølgefanger færdig. Og saa kører jeg ud med den til Hellerup. Jeg er sikker paa, at vi skal faa snuset op, hvem det er, som staa bag ved Af-færen.“

„Selv om denne Mand med den ternede Kasket ikke staa i Forbindelse med den sorte Bande,“ sagde Poul, „saa kan det udmærket godt være ham, der har snuset her. Vi véd jo slet ikke, hvad han er, og hvad han maaske kender til Radio — og til Bandens hemmelige Kode. Husk paa, at vi har ladet de tidligere Depecher og Nøglen ligge paa Bordet, og nu er vi sikre paa, at der virkelig har været uvedkommende herinde.“

„Hvis vi faar Lov til at arbejde i Fred,“ sagde Karl, „saa skal vi ikke foreløbig blande os i Af-færen. Men bliver vi truede een Gang til, og vi ser, det er Alvor, saa véd jeg nok, hvad vi skal gøre.“

Poul saa spørgende paa ham, og Karl vedblev: „Jeg tror virkelig, at dette her er mere alvorligt, end vi havde tænkt os, og bliver det værre, saa gaar vi hjem til Hr. Frobenius og snakker med ham om det.“

„Eller ogsaa gaar vi over til Hr. Sparre,“ sagde Poul, „han kan sikkert give os Raad.“

I det samme begyndte Apparatet at dirre. Og nu kom der en kort Meddelelse, men denne Gang var det kun Tal, og det kom saa hurtigt, at det var svært at følge med. Alligevel lykkedes det at faa Depechen skrevet ned. Men det var ganske

umuligt at tyde den. Det kom paa samme Bølgelængde som sædvanligt, saa det var sikkert Smuglerne igen. Men Karl og Poul kunde ikke godt være bekendt atter at ulejlige Hr. Frobenius. Der var sikkert ikke andet at gøre end at vente og faa den anden Bølgefanger færdig og saa se, hvad man kunde faa ud af den.

(Fortsættes).

„FRÆNDELØS“ (Gyldendal), *Hector Malots* berømte, gamle Drengbog, er Fortællingen om Remi Beaumont, der som lille Dreng bliver stjålet fra sin Moder, for at en uhæderlig Onkel kan skaffe sig den Arv, der rettelig tilkommer Drengen. Som Hittebarn lever han sin Opvækst i Frankrig, hovedsagelig i Selskab med Landstrygeren Signor Vitalis, der med sin Trup vandrer fra By til By og opretholder Livet ved at give Forestillinger med sine Dyr. Gennem en Række mærkelige og spændende Tildragelser kommer Remi tilsidst tilbage til sin Familie i England og indtræder i sine Rettigheder. Historien er fortalt med en Opfindsomhed og udstyret med en Række Hændelser, som gør Bogen til kær Læsning for alle. Den koster kun 1 Kr.

„OVER BJERGENE“ (Gyldendal) hedder den nyeste, oversatte Bog af *Percy F. Westerman*. Det er en Fortælling efter den moderne Drengs Hjerter, med mange spændende Tildragelser og bygget over Teknikens seneste Fremskridt.

Hovedpersonen er Drengen Alan, som har konstrueret en Flyvemaskine, der kan foretage lodret Op- og Nedstigning. Han har tilbragt sin første Barndom i Sydamerika, men bor nu i England, og her træffer han Major Truscott, der er ved at foretage en Ekspedition til en af de sydamerikanske Republikker for at søge efter en kostbar Inkastatue, som en af hans Forfædre har skjult. Majoren aner intet om, hvor han skal søge efter Skatten, og Beretningen om, hvorledes Ekspeditionen finder den, er fuld af overraskende Oplevelser. Alan foretager i Flyvemaskine en vanvittig farefuld Tur over Andesbjergene, som Dykker søger han efter Inkaguden paa Bunden af de sydamerikanske Søer, hvor det vrirler med elektriske Aal. Ekspeditionen oplever Revolution og Jordskælv, og først efter mange spændende Eventyr lykkes det at føre Inkaguden hjem til England. Bogen koster 2 Kr.

Optiker Ringlund

38 Frederiksberggade 38
Speciale siden 1901

Briller

Alle moderne, optiske Hjælpemidler.
Zeiss Kontakglas — Kikkertbriller,
Brilleluper — Lysbriller.

TELTE

fra 27 Kroner pr. Stk. syet af
prima amerik. Army Duck.

DE BEDSTE OG DER-
FOR DE BILLIGSTE.

Køb intet Telt uden at have
set mine forskellige Telte op-
stillede i

H. Halmøe

CORT ADELERSGADE 8
TELEFON BYEN
KØBENHAVN K. 6762

ALLE SPEJDERE

bør selv kopiere Film paa

MERKUR

„Tonafix“

(selvtonende Dagslyspapir).

Det hører med til
Spejderviden.

Billede 6×9 koster mindre end 4 Øre.

H. LARSEN

Kolonial — Kaffe — Konserver

VESTERVOLDGADE 104

— Tlf. 5883. —

DENATURERET SPRIT
TIL KØGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

[illegible]

Ca. 550 Sider, mange
Illustrationer.
Kr. 1,00 plus Porto 0,25.

Med alle nye Tillæg Kr. 2,00
plus Porto 0,25.